

Преюдициални въпроси

- 1) Какъв е обхватът на предоставеното на държавите-членки съгласно член 13, параграф 3 от Директива 2001/42/ЕО ⁽¹⁾ относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда правомощие да решат, че не е възможно да се изисква оценка на околната среда на план или на програма, за които първият формален подготвителен акт е осъществен преди 21 юли 2004 г. и какви са факторите, които националните органи могат да вземат предвид във всеки отделен случай, за да достигнат до такова решение?
- 2) Дали националният орган на държава-членка, който е взел решение през 2004 г., че е възможно планът да отговаря на изискванията на директивата (и е поддържал тази позиция впоследствие и пред националния съд), може да преразгледа това решение и да реши през ноември 2007 г., че не е възможно посоченият план да отговаря на изискванията на директивата?
- 3) Дали процесът на вземане на решение, описан във втория въпрос, е равнозначен на вземане на решение с обратно действие, установяващо невъзможността и ако това е така, позволява ли член 13, параграф 3 от директивата такива решения с обратно действие и ако да — при какви условия?
- 4) Дали взетите предвид от националния орган фактори по настоящото дело при вземането на решение на 6 ноември 2007 г., че не е възможно да се извърши оценка на околната среда по проекта за план на Северната зона (Draft North Area Plan) са фактори, които му е позволено да вземе предвид при вземането на такова решение съгласно член 13, параграф 3 от директивата?

⁽¹⁾ ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135.

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Република Полша) на 28 май 2009 г. — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku/Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Дело C-188/09)

(2009/C 193/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Ответник: Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Преюдициални въпроси

- 1) Член 2, параграфи 1 и 2 от Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателството на държавите-членки относно данъка върху оборота ⁽¹⁾ във връзка с член 2, член 10, параграфи 1 и 2 и член 17, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽²⁾, допуска ли разпоредба като член 111, алинея 2 във връзка с алинея 1 от същия член от Ustawa o podatku od towarów i usług (Закон за данъка върху стоките и услугите от 11 март 2004 г., Dz. U. № 54, позиция 535, съгласно измененията), която предвижда, че данъчнозадължените лица, които извършват продажби за физически лица, които не упражняват икономическа дейност или упражняват икономическа дейност чрез лични земеделски предприятия, временно се лишават от правото на намаляване на размера на дължимия данък със сума, равна на 30 % от размера на платения данък по получени доставки на стоки и услуги, когато не са изпълнили задължението си да използват касови апарати с фискална памет за отчитането на оборота и размера на дължимия данък?
- 2) Може ли „специални[те] мерки“ по смисъла на член 27, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, предвид своя характер и цел да се състоят във временно ограничаване на правото на приспадане като предвиденото в член 111, алинея 2 от Ustawa o podatku od towarów i usług във връзка с алинея 1 от същия член по отношение на данъчнозадължените лица, които не са изпълнили задължението си да използват касови апарати с фискална памет за отчитането на оборота и размера на дължимия данък, и ако това е така, въвеждането на тези мерки изисква ли да се следва процедурата по член 27, параграфи 2—4 от Шеста директива?
- 3) Правото на държавите-членки по член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, включва ли възможността да се въведе санкция за данъчнозадължените лица, които не са

изпълнили задължението си да използват касови апарати с фискална памет за отчитането на оборота и размера на дължимия данък, състояща се във временното им лишаване от правото на намаляване на размера на дължимия данък със сума, равна на 30 % от размера на платения данък по получени доставки на стоки и услуги, каквато санкция е предвидена в член 111, алинея 2 от Ustawa o podatku od towarów i usług във връзка с алинея 1 от същия член?

⁽¹⁾ ОВ 71, стр. 1301.

⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Жалба, подадена на 29 май 2009 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 10 март 2009 г. по дело T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-191/09 P)

(2009/C 193/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 10 март 2009 г., доколкото Първоинстанционният съд: 1) отменя член 1 от спорния регламент, тъй като антидъмпинговото мито, определено за износа за Европейската общност на произведените от жалбоподателите продукти, надвишава митото, което е щяло да се приложи, ако не е била направена корекция на експортната цена във връзка с комисиона, когато продажбите са били осъществени с посредничеството на свързан търговец, а именно Sepco SA (точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение) и 2) осъжда Съвета да понесе направените от него съдебни разноски, както и една четвърт от тези на жалбоподателите (точка 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение),

— да се разреши окончателно спорът и да се отхвърли първоначалната жалба в нейната цялост,

— да се осъдят жалбоподателите по първоинстанционното производство да понесат съдебните разноски във връзка с обжалването и с производството пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Съветът твърди, че Първоинстанционният съд:

— е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е приложил по аналогия съдебната практика относно понятието за единен стопански субект към член 2, параграф 10, буква и) от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾, тъй като не е отчел, че изчисляването на нормалната стойност, изчисляването на експортната цена и въпросът дали се прилагат корекции се уреждат от самостоятелни правила. В това отношение Първоинстанционният съд не е изпълнил и задължението за мотивиране,

— е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуване на тежестта на доказване на институциите, когато извършват корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, като не е приложил обичайната за антидъмпинговите дела тежест на доказване и следователно е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приложил правилните норми за съдебен контрол по отношение на икономическата оценка от институциите,

— е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил неправилен правен критерий при преценката на решението на институциите да направят корекцията по член 2, параграф 10, буква и), тъй като е разгледал това решение, като се е основал на предположението, че понятието за единен стопански субект се прилага за сравнението на нормалната стойност и експортната цена,

— е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е постановил, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, като са приложили член 2, параграф 10, първа алинея от основния регламент,

— е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил твърде стриктно тълкуване на задължението за предоставяне на информация,

— е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е приложил правилно правния критерий за нарушение на правото на защита, чието наличие (правилно) е установил,

— е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е преценил последиците от твърдяното процесуално нарушение, тъй като се е позовал на погрешни от правна гледна точка изводи относно законосъобразността на корекцията по член 2, параграф 10, буква и).

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1—20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).